

O clipă...

Danab

O clipă...

Aș vrea să pot întoarce o clipă viața mea,
Și să colind pădurea ce-n taină mă chema,
Ca să-i ascult cântarea în foșnetu-i divin
Venită dintr-o lume cu cerul tot senin...

O clipă... doar o clipă să fiu din nou,copil,
Cu lacrimi să mă bucur de floarea de april.
De cântecul viorii când strunele plângeau
În ceasul înserării! Și stelele-mi șopteau,

Cu glasul lor în noapte,cu glasul lor duios
Că nicăieri nu-i bine. Nici cerul mai frumos,
Așa cum este-acasă! Acolo,toate-s vii,
Și amintiri..și doruri..și cântec de copii...

Mi-e dor de glasul care,m-a învățat să zbor,
Și să privesc spre Soare! Că-n urmă-i orice nor,
Mi-e dor să privesc luna cum trecea peste sat,
Și să-mi sărut părinții ce-n poartă i-am lăsat,

Plecând în noaptea neagră fără de stele-n jur...
Mi-e dor de glasul mamei..de ochii ei de-azur...

Mi-e dor de duzii care,sfioși își aplecau
peste furtuni și soare,rodul ce-l aduceau
Într-un căuș de lacrimi,țesut în al vremii,zbor...
De duzii mei din poartă,mi-e dor! Mi-e tare dor...

Mi-e dor de vechi prieteni,de satul meu,iubit,
De iarba de acasă și câmpul înflorit,
Ce duce pe-ai săi umeri o lacrimă de stea:
E lacrima măicuței unită cu a mea...

Dar n-am uitat pe nimeni..În suflet am păstrat
vorba tăcută,dulce-al scripcarului din sat...
Îi văd și-acuma fața și-i aud glasul blând:
"O,vino fată dragă..vreau să te-aud cântând!"

Acasă,doar acasă sunt flori ce înfloresc,

Să le cuprind în brațe. Atâta mai doresc.
Și să le spun că-n vreme,pe nimeni n-am uitat:
"Absent-am fost o clipă numai, din al meu sat!"

28.11.2020